

George Anne Christiaan Willem de Thouars

Albert van der Kaap

Dit is het merkwaardige levensverhaal van George de Thouars, kleinzoon van de eigenaar van Singraven, Marc Antoine le Vasseur de Cognac de Thouars. George, die geboren werd op Beugelskamp, was een gevoelige, misschien zelfs wel sentimentele man, met wie het uiteindelijk niet goed afliep.

George Anne Christiaan Willem, markies de Thouars werd op 13 mei 1807 in de 'fabriek' op huize Beugelskamp geboren. De 'fabriek' was het bijgebouw, waarin vrouwen en dagloners in de slappe tijd sponnen en weefden.¹

Zijn ouders, George Willem Cornelis de Thouars en Wilhelmina Johanna Christiana van Foreest, waren daar naartoe verhuisd vanuit Singraven. Niet uit luxe. In de Franse tijd (1794-1814) had de familie haar adellijke rechten verloren en de daaraan verbonden inkomsten. Bovendien had Singraven zeer te lijden gehad onder Franse inkwartiering en hadden doortrekkende Pruisische en Russische troepen er behoorlijk huisgehouden. De vader van George, ook een George, kon slecht overweg met zijn vader, Marc Antoine, en woonde daarom slechts kort op Singraven (tot 1803), waarna hij verhuisde naar de 'fabriek'. Van 1808 tot 1821 woonde het gezin overigens op de havezate Noord-Deurningen, vlakbij de Rammelbeek. In 1875 werd dit huis door Max Freiherr Heeremann von Zuydtwijck ter beschikking gesteld aan de zusters Franciscanessen en tegenwoordig heet het de St. Nicolaasstichting.²

Op 25 december 1823 werd George jr. benoemd tot page aan het hof van Koning Willem I. Deze benoeming hield in dat hij als kadet de artillerie- en genieschool te Delft moest volgen. Het werd geen succes. Op 4 december 1826 werd hij met terugwerkende kracht tot 1 november 'eervol' ontslagen. In de drie jaar aan het hof schijnt hij een bijzondere relatie te hebben gehad met prinses Wilhelmina Frederica Louisa Charlotte, beter bekend als Marianne, dochter van koning Willem I, die door zijn attenties geïmponeerd was. Hij vertelde maar wat graag, *'dat het maar weinig had gescheeld of hij was met de enige dochter van de Koning getrouwd'*.

Hij betuigde haar, in emotionele verzen, zijn gevoelens. De oprechtheid zijn gevoelens blijkt uit zijn gedicht 'Weemoedstonen' (dat hij haar op haar verjaardag, 9 mei 1838, toezond), waarvan het motto luidt:

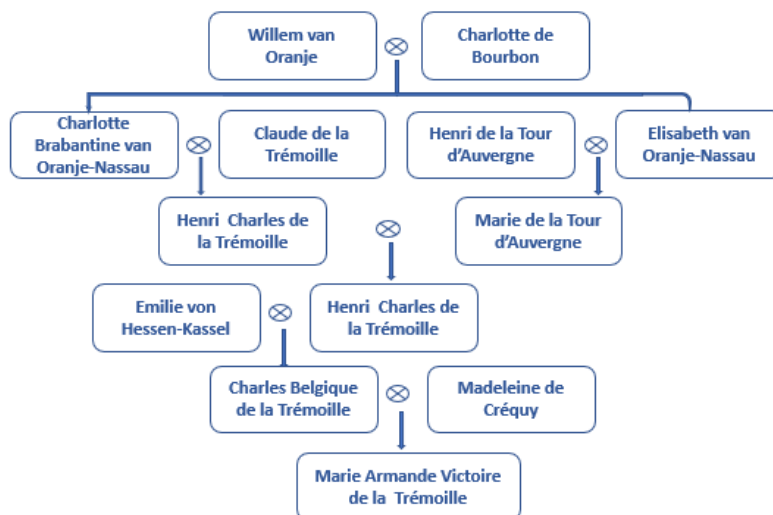
¹ K. Dohman. Singraven III 1934. Markies de Thouars. Citadelpoëet en Twents dichter

² Doedens, H. Markies de Thouars, citadelpoëet en Twents dichter. <https://docplayer.nl/20037431-152-markies-de-thouars-citadelpoet-en-twents-dichter.html>

'... hoe zouden we ons van het zoet der tranen spenen, waar het hart zoo diep, zoo teeder heeft bemind'.

Hij liet Marianne zelfs geloven dat hij een ver familielid was van het koningshuis.³ Hij zou namelijk afstammen van Henri Charles de Trémoille, die hertog van Thouars was en die inderdaad verwant was aan Willem van Oranje en Charlotte de Bourbon. Volgens George⁴ was de volledige naam van zijn opa, Marc Antoine le Vasseur de Cognée, de la Trémoille, de Navarre de Talmond, markies van Thouars. Hij zou een neef zijn van de koning en in november 1743 ten doop zijn gehouden door prinses Anna van Oranje-Nassau (Anna zou dan Anna, prinses van Hannover, de vrouw van Willem IV moeten zijn).

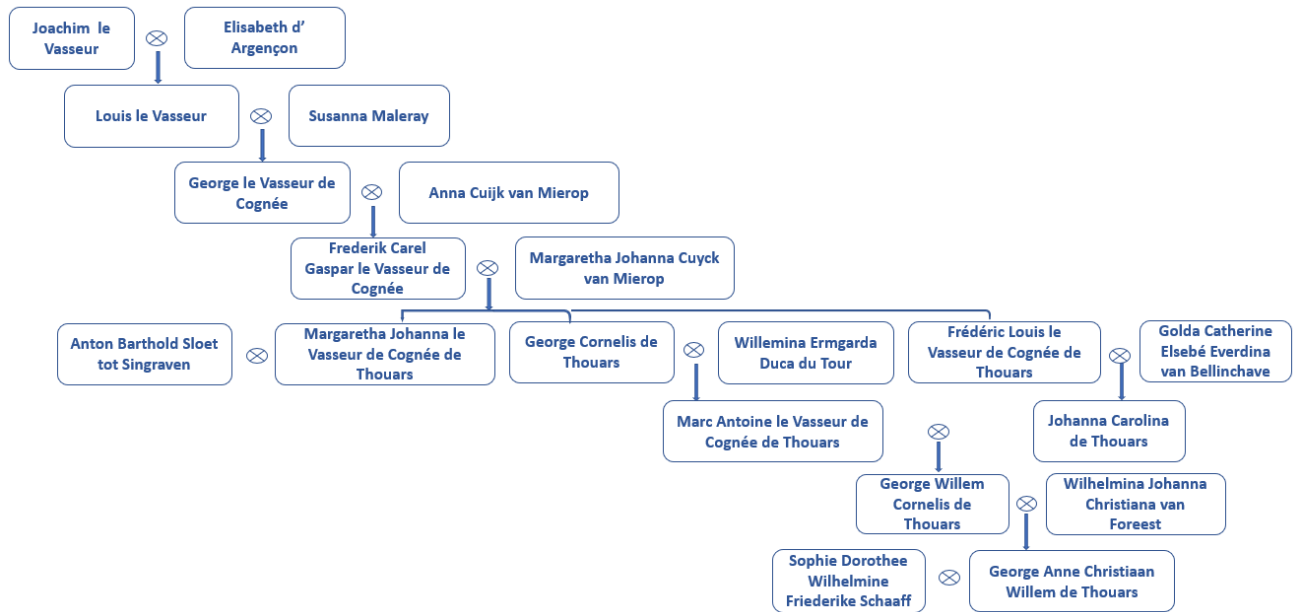
Marc Antoine was volgens George een afstammeling in rechte lijn van Louis le Vasseur de Cognée de la Trémoille, Marquis de Thouars, Hertog van Navarre, Prins van Talmond, Admiraal Generaal van Frankrijk, Onderkoning van Italië.⁵ Er waren inderdaad relaties tussen Trémoille en Willem van Oranje (zie onderstaand schema), en er waren inderdaad Trémoille die markiezen van Thouars waren, maar dit waren geen voorouders van 'onze' Marc. De echte afstamming van de Denekampse Thouars staat hieronder.

³ <https://historischeprojecten.nl/geheugenvanhardenberg/publicaties/george-anne-christiaan-willem-marquis-de-thouars/>

⁴ Verhaal in een genealogisch naschrift in een publicatie van de hand van George.

⁵ George Anne Christiaan Willem, markies de Thouars (1843). *1813, op 't grootvaderlijke graf herdacht; geestenstem in November 1843.*

Van 1830-1836 was George militair bij de infanterie. Zeer tot zijn spijt zat hij tijdens de Tiendaagse veldtocht (de strijd van koning Willem I in augustus 1831 tegen het opstandige deel van Nederland, dat later België werd), in Bergen op Zoom en niet waar de actie was.

Langzaam maar zeker zakte hij op de maatschappelijke ladder. Hij kreeg problemen in dienst, raakte aan de drank, kreeg ontslag en had gezinsproblemen. Het liep uiteindelijk slecht met hem af. Als haveloos landloper en bedelaar zwierf hij langs de wege. Hij stierf in de Nedergraafschap dicht bij de Nederlandse grens in de buurt van Coevorden in de diepste ellende ten huize van een oude arme boerenweduwe, die de bijna verhongerde man uit medelijden in haar hut had opgenomen.⁶

Hoewel George in zijn leven niet echt succesvol is geweest kreeg hij toch enige bekendheid als dichter en Citadelpoëet. In 1833 bezingt hij *De ontruiming der citadel van Antwerpen*, in 1835 verschijnt tweedelig *De citadel van Antwerpen*; In de tussenliggende periode, maar ook daarna schreef hij een aantal lierzangen waarin hij de terugkerende wapenbroeders begroet. Vanaf 1844 zien we een omslag in zijn onderwerp en dicht hij voor revolutionaire blaadjes.

⁶ <https://historischeprojecten.nl/geheugenvanhardenberg/publicaties/george-anne-christiaan-willem-marquis-de-thouars/>